

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 4/03-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. januára 2003 predbežne prerokoval sťažnosť J. Š., bytom B. B., ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 68/91, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Š. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. decembra 2002 doručená sťažnosť J. Š., bytom B. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „okresný súd“) v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vedenom pod sp. zn. 18 C 68/91.

Sťažovateľ uviedol, že „Dňa 28. 3. 1991 som podal na OS v Ban. Bystrici návrh na rozdelenie BSM ...“, ktorý okresný súd „... ukončil rozsudkom 18 C 68/91 dňa 23. 8. 2001“.

V petite svojej sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd prijal nasledovné rozhodnutie: „Okresný súd – súdna správa v Banskej Bystrici, je povinná J. Š., bytom B. B. za 11 ročné úmyselné priedahy v konaní 18 C 68/91 primerané finančné odškodnenie 300.000,- Sk s príslušenstvom. Uvedenú čiastku rozdeliť na samosudcov, ktorí sa svojim nezodpovedným konaním pričínili o priedah v konaní.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 citovaného zákona).

Ústavný súd na okresnom súde zistil, že predmetná vec bola právoplatne skončená 1. decembra 2001.

Predmetná sťažnosť bola datovaná 10. decembra 2002 a doručená ústavnému súdu 11. decembra 2002, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2003